

เรื่องและภาพ ชินสุเกะ โยชิทาเกะ
แปล กิ่งดาว ไตรยสุนันท์

เวลาอ่านหนังสือก็โดนดึงดูดให้เชื่อตามนักเขียนคนนั้นทีคนนี่ที
และคนอายุน้อยก็เปลี่ยนสิ่งที่เชื่อไปได้เรื่อยๆ
แต่พอโตเป็นผู้ใหญ่กลับทำไม่ได้แล้ว
- ชินสุเกะ โยชิทาเกะ

การอ่านดีจากรากหญ้าที่ล้มลุก

บทนำ

สวัสดีครับ
ผมชื่อโยชิทาเกะ
เป็นนักเขียนและ
นักวาดภาพประกอบหนังสือครับ

ขอบคุณที่เลือกหนังสือ
ของผมนะครับ

1.

เล่มนี้เป็นหนังสือที่เขียนต่อจากเล่ม
“บันทึกข่านคิดฉบับคนมีลูก”
ซึ่งได้รับการตอบรับเหนือความคาดหมาย
สำนักพิมพ์จึงให้ผมเขียนอีกเล่มครับ

กองบรรณาธิการผู้ออกได้
หนังสือเล่มใหม่

2.

ผมจะเขียนอธิบาย
เรื่องราวของรูปสเก็ตช์
เหมือนเล่มแรก

เขียนออกมา

เล่าเรื่อง

ถ้ายังไม่เคยอ่าน
เล่มที่แล้ว
ก็ไม่เป็นไรครับ

ไม่น่าเลย

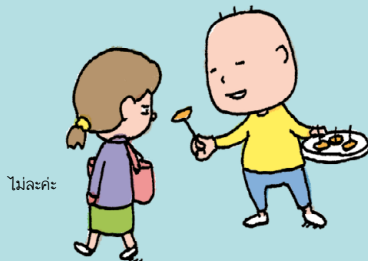

3.

ทุก ๆ วันผมอยากใช้ชีวิต
หลาย ๆ แบบ แต่ก็อยาก
ทำตามความต้องการ
ของตัวเองด้วย

ผมจึงอยากให้ “ดูรูปสเก็ทซ์
ที่ไม่มีคำอธิบาย”

ลองกินนี่สิ ไม่ต้องจิ้ม
อะไรก่อนนะครับ

4.

ผมให้กอง บ.ก.เลือก
รูปสเก็ทซ์มาใส่ไว้ที่
ส่วนท้ายของแต่ละบท

เมื่อความอยากกับความอยากมาเจอกัน

นี่เป็น
หนังสือนะ...

ตรงนี่ใส่แค่
รูปภาพ...

5.

ถึงจะมีส่วนที่อ่าน
เข้าใจยากอยู่ด้วย

การใจกว้าง
พร้อมยอมรับผู้อื่น

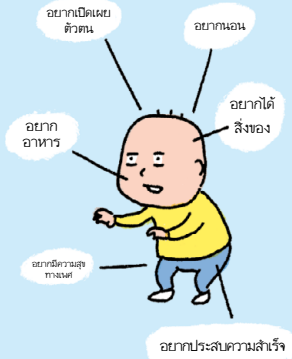
แต่ถ้าทุกคนอ่าน
ด้วยใจที่ยอมรับ
และมีเมตตา
ผมก็ดีใจ

ทำให้โลกสงบสุขและ
สุขภาพร่างกายก็ดีขึ้นครับ

6.

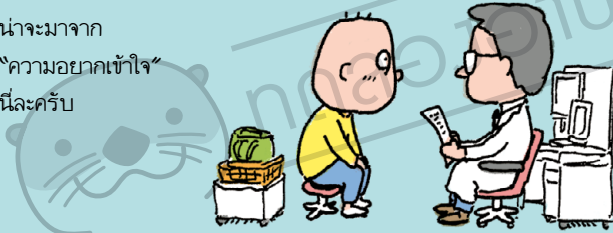
ถ้าพูดถึง
ความต้องการ
หรือความอยาก
ก็มีหลายอย่าง
นะครับ

7.

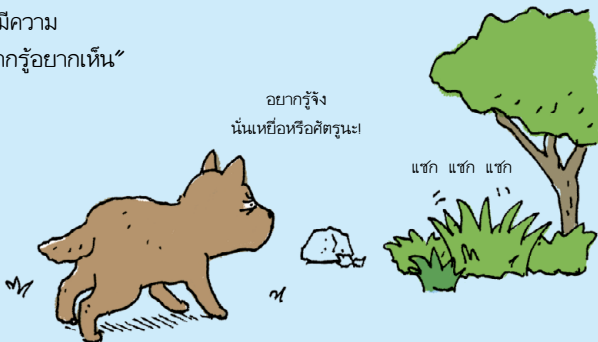
ผมว่าสาเหตุหนึ่ง
ที่ทำให้คนเรา
คิดมากเกินไป
น่าจะมาจาก
“ความอยากเข้าใจ”
นี่ละครับ

ค่าความอยากเข้าใจสูง
นะครับเนี่ย

8.

สัตว์มีความ
“อยากรู้อยากเห็น”

9.

แต่คงมีเพียงมนุษย์
เท่านั้นที่มีความ
“อยากเข้าใจ”
“อยากรู้เหตุผล”

ทำไมเราถึงเห็นคนนรค่นั้น
เป็นเพื่อนนะ

เราเป็นอะไร คนบ้า?

10.

ดังนั้นเรื่องที่
“ไม่เข้าใจ”
น่าจะทำให้
มนุษย์อย่างเรา
เครียดมาก

อธิบาย
ให้เข้าใจเดี๋ยวนี้!

อธิบายให้เราเข้าใจด้วย!

11.

ความอยาก
เข้าใจเรื่องราว
ต่างๆ ถือเป็น
ความต้องการ
อย่างหนึ่ง
ซึ่งแต่ละคนก็มี
ไม่เหมือนกัน

สวัสดีครับ!
คุณต้องการอะไร

มากเป็นพิเศษเอ่ย

12.

คนที่อยากเข้าใจ
เรื่องนั้นเรื่องนี้มาก ๆ
มักถามหาสาเหตุ
และเหตุผลเสมอ

ถ้าเข้าใจเหตุผลละก็
อาจจะครองโลกได้เลยนะ ว่าไหม!

13.

ส่วนคนที่ไม่ได้
อยากเข้าใจอะไร
เรื่องเหตุผล
คงไม่ค่อยจำเป็น
ต่อการดำเนินชีวิต
เท่าไร

ฉันใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล
เวลาตัดสินใจ

อ้อ...
ว่าแล้ว

โลกเราไม่ได้ขับเคลื่อน
ด้วยเหตุผลซะหน่อย...

14.

ส่วนสิ่งที่อยู่ตรงข้าม
ความอยากเข้าใจ
ซึ่งต้องหาเหตุผล
คงเป็นสภาวะ
"ยอมรับความจริง
ที่เกิดขึ้น" มั้งครับ

เท่าที่มี
ก็พอแล้วละ

เข้าใจต้องแท้
เลยเนี่ย...

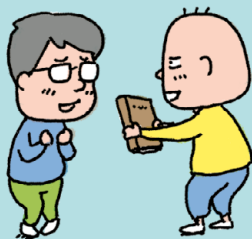

15.

หมายความว่า
“การคิด” คือ
กิจกรรมของคนที่
อยากเข้าใจอะไรมาๆ
พวกเขาคิดเพื่อ
ให้กำลังใจตัวเองครับ

อ่านนี่หรือยังครับ
ผมทำความเข้าใจตั้ง 3 รอบ!

จริงดี!
ผมก็อยากเข้าใจ
บ้างแล้ว...

16.

เพราะ
“ความสุข”
เป็นหนึ่งใน
เป้าหมาย
ที่มนุษย์
ต้องการ

อ้อ...จริงด้วย!
เข้าใจแฮะ!

ดีจังเลยนะ!!

และเพราะ
เป็นความสุข
จึงแบ่งปัน
ให้ผู้อื่นรับรู้ได้

สุดท้ายออกมา...

ใช้ไหมล่ะ!

17.

ความอยาก
ของคนเราก็มัก
เพิ่มมากขึ้น
เรื่อย ๆ

แค่ความอยากนั้น ๆ

ไม่พอซะแล้ว!!

แต่ถ้า
เสียสมดุล
ก็ทำให้เสีย
สุขภาพได้

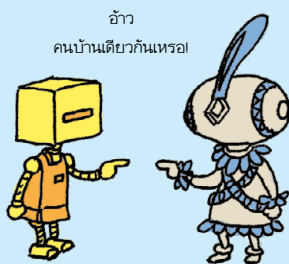
เอาอีก...

...เอาอีก...

18.

วิทยาศาสตร์และศาสนา
ล้วนชวนให้คนเราใคร่ครวญ
ว่า “เราเชื่ออะไรกันแน่”

แต่ถ้าคิดในแง่
ความอยาก
ไม่ว่าจะเป็นเหตุผล
หรืออารมณ์
ก็คงเหมือนกัน

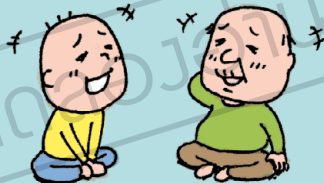
อยู่โรงเรียนเดียวกันหรือเนี่ย!

19.

สิ่งที่ผม
อยากจะทำก็คือ

“เราเอานะ
ความอยาก
ไม่ได้หรอกครับ”

ไม่ไหวเลย...
ปุนนี่แล้วอ้ายจัง

อ อ อ อ

20.

...เออะ ผมขอจบ
อาร์มกบทเพียงเท่านี้
เชิญอ่านเนื้อหาในเล่ม
ได้เลยครับ

เอาเท่าที่ไหว
นะครับ...

21.

สารบัญ

บทนำ (2)

บทที่ 1 ความอยากเกิดขึ้นทั้งในบ้านและนอกบ้าน

สีหน้าตอนอยากทำอะไรสักอย่าง 4

คนเรามีสิ่งที่ยอยากทำให้เสร็จในช่วงเช้า 6

ไฉ่ เหมียว 8

ห่อทิชชูเป็นสิ่งที่ต้องฉีก 9

แหม่ แคนันก็ 15% แล้ว! 10

ซื้อของที่ลอยอยู่บนผิวชูปอดอกเสียก่อน 12

เจ้าหน้าที่ขอบคุณ	14
ทำไมถึงใช้ไม่ถนัด	16
จะบอกอะไรให้ นี่ตัวเราเองนะ	18
พยายามอย่าเข้าใกล้สิ่งที่มีแรงดึงดูดเยอะๆ	20
วันนี้มาตั้งใจเดาอารมณ์จากสีหน้าอีกวันกันเถอะ!	23
สิ่งที่อยากได้	24
เจ้าหน้าที่ตอกย้ำความมั่นใจ	25
มนุษย์ชอบอยู่พื้นราบ	26
ครั้งแรกเรียบร้อยดีแล้วนี่ครับ	28
ถึงความจริงไม่มีเรื่องดี ๆ เกิดขึ้น	30
มนุษย์เอ๋อ	32
คำสอนสำคัญเกี่ยวกับชีวิต	34
ถุงมือใหม่พรมสำหรับหัวใจ	36

เติบโตตามแสงแดดและน้ำที่ได้รับ	38
โกยเท่าที่จำเป็น	40

มูมรูปสเกิร์ตซ์ 1	43
--------------------------	-----------

บทที่ 2 ความอยากของพ่อ แม่ ลูก

มีเวลาแค่แป็บเดียวเองนะ!	52
ขอกินเยลลี่ได้ไหมครับ	53
เมื่อถือของชิ้นใหญ่	54
นึกว่าหมาทุกตัวเป็นผู้ชาย	56
ส่วนแมวทุกตัวเป็นผู้หญิง	
ฮิสแกนด์อาร์	57
ทำแบบนี้สนุกหรือ	58

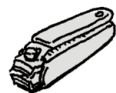
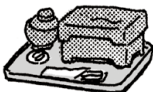

หน้าออก	59
ถ้าค่อยๆ ดิ่ง	60
ห้องอาละวาดใหญ่แล้ว	64
มีเรื่องราวมากมายเกิดขึ้นรอบตัวเราในอดีต	66
ไม่ใช่ว่าถูกต้องหรือไม่ถูกต้องหรอก	68
แต่เรา “หายค้างคาใจ” หรือยังต่างหาก	
ผมเคยขาดครึ่งตัวมาแล้วครั้งหนึ่งครับ!	71
ใส่ตัวนี้สิ	72
เป้าลูกโป่งให้หน่อยอะ	74
อยากเป็นผู้ใหญ่ที่กลมเกลื่อนเก่งๆ จัง	76
เลอะแค่นั้น เปื้อนแค่นั้น ก็ล้างได้ทั้งตัว!	78
มมรูปแบบพิเศษ 2	79

บทที่ 3 ความอยากที่เกิดขึ้นตั้งแต่เข้าโรงเรียน

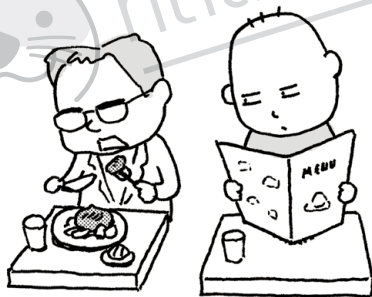
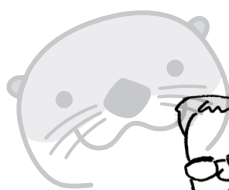
เนื้อหาต่อไปนี่ ต้องใช้ความใจดีในการรับชม	88
มีความผิดพลาดอยู่ 2 ประเภท	90
โอ้ย---! หงุดหงิด หงุดหงิดซะมัด!	92
ผมทำผิดพลาดได้แค่ไหนครับ	94
ฉันอยากได้แค่บางส่วนของเธอเท่านั้น	96
ทุกความตาย ไม่เร็วเกินไป ก็ช้าเกินไป	100
จากที่รักมากอาจกลายเป็นเกลียดมากก็ได้	101
เลื่อนราง	103
“ลองคิดดูสิ!”	104
ถ้าไม่เลือกผม	106
ถ้าตอกย้ำความมั่นใจให้ตัวเองไม่ได้	107

ชายยุโรปเหนือ เขาไผ่ผืนถึงการใช้ชีวิตแบบไหนนะ	110
หากบอกว่า “งานคือความรัก” ก็ฟังขึ้นนะ	112
จริงด้วยนะครับ	114
เรื่องที่ไม่อยากรู้	115
อย่าจากไปเลย ความตื่นเต้นของผม	119
เลี้ยวด้วยแรงดึงดูด	120
ตั้งแต่เกิดมา วันพรุ่งนี้ที่ไม่อยากให้มาถึงที่สุด	122
คือวันแบบไหน	
ให้ความสำคัญกับมุมมองของคน	126
ที่ไม่มีความสนใจที่สุด	
มัมรูปสเกิร์ตซ์ 3	128
บทส่งท้าย	136

ทำอย่างไรดี
อยากได้มากกว่านี้จัง

ทดลองอ่าน

โหนงก็โหนงแล้ว

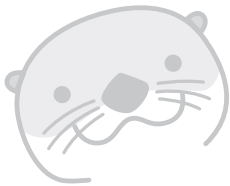

อยากได้มากกว่านี้
อีกหน่อยละกันนะ...

บทที่

1

ความอยากเกิดขึ้น
ทั้งในบ้านและนอกบ้าน

ทดลองอ่าน

สีหน้าตอน อยากทำอะไรสักอย่าง

นี่คือสีหน้า ตอนที่เรอยากทำอะไรเล็กๆ น้อยๆ
สักอย่าง เช่น อยากกินขนมเพิ่มอีกชิ้นหนึ่ง
หรืออยากนอนต่ออีกแป๊บหนึ่งได้ไหมนะ เราย่อมมี
ชั่วขณะหนึ่งที่เกิดความอยากแบบนี้ขึ้นมา

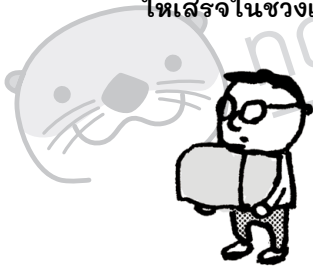
ความอยากนี่เองที่ทำให้เราทำเรื่องต่างๆ ได้
สำเร็จ ขณะเดียวกันก็อาจก่อเรื่องผิดพลาดด้วย
ผมเคยลองคิดว่า เวลาที่เราารู้สึกอยากทำอะไรต่าง ๆ
สีหน้าของเราจะเป็นแบบไหนนะ

บางทีฉันอาจจะเขียนนักเขียนก็ได้
ถ้าแอบทำตัวเงิบๆ แล้วหยิบอีกสักชิ้นก็ได้
เวลาคนเรารู้สึกว่า “เฮ้ แบบนี้ก็ได้” จะ
ทำหน้าที่ไม่ถูก ถ้าใครมีสมุดภาพใบหน้าของผู้คน
ตอนรู้สึกอย่างนี้ละก็ ผมคงซื้อแน่นอน

ผมอยากเห็นสีหน้าคนที่ “อยากทำอะไรบางอย่าง
และคิดว่าเข้าทางแล้วสินะ” แต่ทำยังไงถึงจะถ่ายรูป
สีหน้าในวินาทีนั้นไว้ได้ นี่คือปัญหาอันดับหนึ่งเลย

จริงๆ รูปนี้ไม่ได้มีที่มาอะไรหรอก ผมก็แค่
วาดรูปตามที่ได้คิดเท่านั้นเองครับ

คนเรา
มีสิ่งที่ยากทำ
ให้เสร็จในช่วงเช้า

ว่ากันว่า คนเรามีสิ่งที่อยากทำให้เสร็จในช่วงเช้า
ละครับ

วันหยุดที่ผ่านมา ผมต้องชักสูละเลยไปใช้บริการ
เครื่องซักผ้าหยอดเหรียญ แต่ปรากฏว่าคนแน่นน่าดู
เพราะทุกคนคิดเหมือนกันหมดว่าวันธรรมดา
มีไว้ทำงานเท่านั้น พอถึงวันหยุดจึงต้องซักผ้า และ
ต้องจัดการเรื่องจุกจิกนี้ให้เสร็จตั้งแต่ช่วงเช้า
ช่วงบ่ายจะได้ออกไปเที่ยวกับครอบครัว ร้านเครื่อง
ซักผ้าหยอดเหรียญถึงได้คนแน่นตลอดช่วงเช้า
ของวันหยุด

บ๊ายเจ้าของร้านพูดเสมอว่า “ช่วงบ่ายวันธรรมดา
มีลูกค้าน้อยที่สุด” เพราะเป็นเวลาที่ทุกคนทำงาน
พอผมรู้ว่า คนเรามีสิ่งที่อยากทำให้เสร็จตั้งแต่
ช่วงเช้า ก็รู้สึกเหมือนค้นพบเรื่องสำคัญมาก เหมือน
ได้เจาะร่องรอยของสิ่งสำคัญบางอย่าง ถึงขั้นคิดไปว่า
นี่เป็นโอกาสทางธุรกิจเลยละ

นอกจากเรื่องจุกจิกอย่างการซักผ้าแล้ว ต้อง
มีเรื่องแบบเดียวกันอีกเยอะแน่นอน

ใจเหมียว

นือาว

(แปลว่า เหมาะเลย)

“ใจเหมียว”

“นือาว”

ถ้าถามอะไรแมว แมวจะตอบว่า นือาว (ภาษา
ญี่ปุ่นแปลว่า เหมาะเลย) ตลอด ไม่ว่าจะใส่ชุดอะไร
แมวก็นือาวว่า เหมาะเลย

ผมอยากเลี้ยงแมวก็นือาวว่า เพราะเรื่องนี้ละครับ

ทดลองอ่าน

ห่อทิชชู
เป็นสิ่งที่จะต้องฉีก

เวลาฉีกห่อทิชชู พวกคุณทำยังไงกันครับ ใช้
กรรไกรตัดหรืออุปกรณ์อื่นๆเปล่า

ผมเป็นคนขี้เกียจเลยมักใช้มือฉีกดั่งแควว
ไปเลย เพราะห่อแบบนี้ทำมาเพื่อฉีกอยู่แล้ว และ
ทุกคนก็ฉีกกันทั้งนั้น

ความจริงแล้ว ถ้าตัดแปลงห่อทิชชูสักหน่อย
ก็คงดีนะครับ เพราะแค่จะหยิบทิชชูออกมาสักม้วน
ก็เป็นเรื่องลำบากอยู่นะ เวลาที่เสียไปคือส่วนหนึ่ง
ของการเรียนรู้ชีวิตเขี้ยวละ

แหม

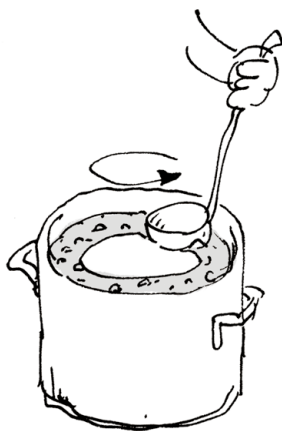
แค่นี้ก็
15% แล้ว!

“**แหม** แค่นั้นก็ 15% แล้ว!” ผมได้ยินคำพูดนี้ ตอนนั่งอยู่ข้างๆ คุณป้าคนหนึ่ง แล้วพอหันไปมอง ก็เห็นเธอพูดอย่างตื่นเต้นและทำไม้ทำมือใหญ่โต

ผู้อ่านคงสงสัยใช่ไหมครับว่าป้าคนนี้พูดเรื่องอะไร ผมเองก็ไม่รู้ครับ เพราะได้ยินมาแค่นั้น โลกเรามีเรื่องแบบนี้เกิดขึ้นบ่อยๆว่าไหมครับ

หลังจากนี้พวกคุณป้าจะใช้ข้อมูลนี้ตัดสินใจทำอะไรต่อไป หรือยอมรับ 15% นั้นในเรื่องอะไร แค่ลองคิดตามก็ตื่นเต้นขึ้นมาเลยครับ

ผมคิดว่า “มันดีนะ” เวลาเผชิญได้ยินเรื่องราวแค่แวบเดียว เพราะทำให้รู้สึกว่ามีชีวิตต่อไปในวันพรุ่งนี้ก็จะดี เพราะโลกนี้มีทั้งดีและร้ายปะปนกัน ผมคิดแบบนี้ครับ

ช้อนสิ่งที่ลอยอยู่บนผิวชุปออก เสียก่อน

อย่างระมัดระวัง

ที่ร้านบะหมี่ มักต้มชุปในหม้อใบใหญ่

พอมองลงไปบนผิวชุปก็เห็นทั้งต้นหอมเอ๋ย
กระตูดหมูเอ๋ยลอยอยู่ เลยต้องใช้กระบวยเขี่ยของ
พวกนั้นออก แล้วค่อยตักชุปใช้ใหม่ครับ

ผมว่ามันดูเพลินดีก็เลยชอบดูทุกครั้ง

เวลาตักชุปก็ต้องตักเฉพาะส่วนกินได้ซึ่งจม
อยู่กันหม้อ ทั้งที่บนผิวชุปยังมีของอีกหลายอย่าง
ลอยอยู่ ถ้าเผลอละสายตาจากหม้อไป ก็จะไม่ตักได้
สิ่งที่ไม่ต้องการปนมาด้วย ดังนั้นเลยจำเป็นต้อง

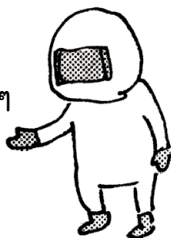
เพิ่มขึ้นขั้นตอนการเขียนของที่ลอยอยู่บนผิวซูปออก
อย่างระมัดระวังเสียก่อน

ผมคิดเรื่องนี้ตอนนั่งอยู่ในร้านเบะหมี่ครับ มัน
คงเหมือนเวลาสร้างสรรค์ผลงานเพื่อสื่อถึงสิ่งที่ตั้งใจ
จะถ่ายทอดออกมา หรือการบอกเล่าเรื่องราวที่น่า
สนใจ ก็จำเป็นต้องตัดสิ่งที่ไม่สำคัญออกเหมือน
ตอนตักน้ำซูป ฉะนั้นขั้นตอนการเลือกอย่างระมัด
ระวังเพื่อตัดเฉพาะสิ่งที่อยากลิ้มรสมากที่สุดออกมา
น่าจะเป็นขั้นตอนที่ยากและสำคัญที่สุดในการสร้าง
ผลงานละมั้ง

บางที่เราผลอดักสิ่งที่ไม่ต้องการขึ้นมาซะใหม่
ซะครับ ซึ่งถ้าไม่เขี่ยออกก็จะถ่ายทอดสิ่งที่ตั้งใจไว้
ไม่ได้ หรือทำให้หน้าซูปไม่อร่อย หากเราทำขั้นตอน
คัดออกได้ดี ก็จะมีความสุขทุกครั้ง

เจ้าหน้าที่ขอบคุณ

คิดแบบนี้แล้ว
รู้สึกขอบคุณจริงๆ
ว่าไหม

รู้สึก
ขอบคุณจริงๆ

ผมคิดว่า เราควรมีอาชีพสอนให้ผู้คน เช่น
เด็กๆ รู้จักการขอบคุณ
เจ้าหน้าที่ขอบคุณสูงประมาณครึ่งหนึ่งของ
คนปกติ เขาจะเดินเข้ามาพูดเสียงเรียบๆ เพื่อ
กระตุ้นให้เราารู้สึกขอบคุณใครบางคน...ว่า “คิดแบบนี้
แล้วรู้สึกขอบคุณจริงๆ ว่าไหม”

ผมอยากให้มีคนพูดกับเด็กๆ ว่า “แม่ดูแล
หนูเต็มที่เลย หนูควรขอบคุณแม่ให้บ่อยกว่านี้นะ”
โดยไม่ทำให้รู้สึกว่าก้าวก่ายเกินไป

ถ้าแม่เป็นคนพูด เด็กคงไม่รู้สึกขอบคุณแน่

แต่ถ้ามีบุคคลที่สามมาบอกว่า “ควรขอบคุณนะ
ว่าไหม” อาจทำให้เด็กรู้สึกว่ “อืม ก็จริง” และ
เข้าใจเรื่องนึ่ง่ายกว่าที่คิด

หรือในบริษัท เจ้าหน้าที่ขอบคุณเข้ามาคุยกับ
พนักงานรุ่นพี่ว่า “รุ่นน้องคนนี้ช่วยงานนี้ด้วย ควร
ขอบคุณจริง ๆ นะ---” หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ขอบคุณ
ก็เดิน ต๊อ ก ต๊อ ก ต๊อ ก กลับไป รุ่นพี่คนนั้น
ก็กล่าวคำขอบคุณที่ไม่ได้ยินบ่อยนักกับพนักงาน
รุ่นน้อง “ขอบคุณสำหรับทุกอย่างนะ”

การมีคนกลางที่ไม่ได้เข้าข้างฝ่ายใดเลยคอย
เตือนให้คนหนึ่งขอบคุณ ด้วยคำพูดที่ฟังแล้วรู้สึกดี
น่าจะช่วยขับเคลื่อนโลกเราได้มากขึ้น

นั่นคืองานของเจ้าหน้าที่ขอบคุณคนนี้ครับ แต่
เขาจะรับค่าจ้างจากใคร ผมก็ไม่รู้เหมือนกัน